

ציפי פליישר מוסיקה ווקאלית

קינה (1985)

© PEER Musikverlag, המבורג - ניו יורק

הפינה לקולות ילדים

גלימת הלילה (1988) - סרט מגנטי

בהרי ארמניה (1988) - סרט מגנטי

השעון רוצה לישון (1980)

© הוצאת המוסיקה הישראלית, ירושלים

נערה פרפר נערה - מחזור שירים (1977)

בגירסה לסופרן, לחליליות רנסנס ולצימבלו - 1989

אחוזה, עפעפיים, ארון המתים שמכסהו רחוק,

נערה פרפר נערה

© המכון למוסיקה ישראלית, תל-אביב

שישה מדריגלים לנוף הארץ (1983-1981)

1 יד לא היתה בך - להרי אדום

2 אל תזלזלו בבכי המודרני - לתל-אביב

3 כמו האור הרך - לפינות ירושלים

4 ממלח מימך הן מלח דמי ודמעי - לים התיכון וים המלח

5 שני עיטים ותאנה אחת - לגליל התחתון

6 גן אל שם נטוע - לים כינרת

© מפעלי תרבות וחינוך, תל-אביב

TSIPPI FLEISCHER
VOCAL MUSIC

158 CD

contemporary music
on recordings of distinction

5 נערה פרפר נערה (1977)

5 אחוזה 5a - 02:30

6 עפעפיים 5b - 01:12

7 ארון המתים שמכסהו רחוק 5c - 02:17

8 נערה-פרפר-נערה 5d - 03:54

מחזס ויונדי:

סופרן: גילה אברהמסון

חליליות רנסנס: נעמי רוגל

צימבלו: מריסה מצקר

6 שישה מדריגלים לנוף הארץ (1981-1983)

מנצח: סטנלי ספרבר

המקהלה הלאומית "רינת"

9 יד לא היתה בך 6a - 05:06

10 אל תזלזלו בבכי המודרני 6b - 01:22

11 כמו האור הרך 6c - 04:28

12 ממלח מימך הן מלח דמי ודמעי 6d - 04:39

13 שני עיטים ותאנה אחת 6e - 02:10

14 גן אל שם נטוע 6f - 09:21

1 קינה (1985) 1 17:46

מנצחת: אוה פיטליק

סופרן: צילה גרוסמאני

מקהלת הנשים "זמרת"

נבלים: אפרת לברי, עדינה הרעז

כלי הקשה: דבורה קובלסקי

פינת הילדים

2 גלימת הלילה (1988) 2 02:42

קולאז' של קולות ילדים בדוים

(סרט מגנטי), תלמידי כיתה ו' בביה"ס

בעיירה רהט (צפון הנגב)

3 בהרי ארמניה (1988) 3 02:43

נערות ביה"ס של הכנסיה הארמנית

במזרח ירושלים (סרט מגנטי)

קריינות (אלט): ורטוהי לפגיאן

קלרינט: קלודין מובססיאן (פריס)

4 השעון רוצה לישון (1980) 4 04:38

מנצח: נתן מרגלית

מקהלת "נוה שיר"

קִינָה (1985)

לספרן, מקהלת נשים, שני נבלים, וכלי הקשה
מלים: אלזה לסקר-שילר בתרגום יהודה צמחי

צילה גרוסמאיר-ספרן, מקהלת הנשים "צמח", אפרת אברי
וצינה היצוץ - שני נבלים, דבורה קובלסקי - כלי הקשה.
מנצחת - אורה פיסליק.

שיר קטן קטן

KLEIN STERBELIED

שקטה אני,
נגד כל צמי.

So still ich bin,
All Blut rinnt hin.

מקביב כה רר,
לא מוע שוב על כר.

Wie weich umher.
Nichts weiß ich mehr.

קטן עוד הלב,
חת שקט בכאב.

Mein Herz noch klein,
Starb leis an Pein.

כחול קנה וחסו
שמי, בואו משם.

Wie blau und fromm!
O Himmel, komm.

צחוק הד קול -
לילה בכל.

Ein tiefer Schall -
Nacht überall.

אלזה לסקר-שילר נולדה ב-1869 בגרמניה, ונפטרה ב-1945 ביווילינג. משורות יהודה בשפה הגרמנית הנחשבת לאחד מגדולי המשוררים במאה ה-20. יצירתה מאפיינת שירה אקספרסיבית ומתרחקת מאפיקי פואטיה ואקספוזיציה אמצעית את הצורות הקטנות.

יהודה צמחי נולד ב-1924. אחד המשוררים שהובילו את הגל השלישי במודרניזם העברי של שנות ה-50, אשר הכניס לשירה העברית פואטיקה אימאגיסטית ודגמים אנגלי-סקסיים וגרמניים (וילקה, למשל). הצליח, במתרגם, לשמר את תכונות האקספרסיביות הלירי של אלזה לסקר-שילר. המוסיקה הלועזית והולנדית אשר פיתחה הפסטיבל הבינלאומי "נשים במוסיקה" ב-23 בולן 1986.

שירה הקצר של אלזה לסקר-שילר הורחב למוסיקה בת 20 דקות, מיין אלפרה קונצרטנית בת 5 תמונות (תמונה לכל צל שורות שבשיר). "היצמנה הפואטית הבלתי רגילה של השיר צשתה עי רוסס צמח ונתנה לי השראה לכתוב את "קונה" בשנת 1985 - זוהי הצמנה מוסיקלית הוסיקה בחיים והמוות נאחזת, מציינת העלחנה. "בחזית בשלוב של ספרן, מקהלת נשים, שני נבלים, וכלי הקשה, בהלדר מיתרים ורשיפה, כדי להשיג צליל נקי ומאד מיוחד. היצירה מתחילה באווירה קרה וקודרת שמסביבה לאקט המוות, צורות דיוק

התרחשויות ואוסקוליות-הרמטיות המבוססות היקמות מאונות (כחול ירית יאנה)
אוקספורטיות של הסולנית) אמטיות בהשלמה רוחנית יד המוות.

"Weser Kurier", Bremen, 20.6.1988

הישגים מרשימים

קונצרט למקהלה ועוגב עם יצירות מאת נשים מלחינות, בקהדרלה של ברהם

... אח הרושם העצום ביותר עתה היצירה אשר בוצעה בסיום הקונצרט: "Lamentation" ("קינה"), אשר הולחנה לפני שלוש שנים על-ידי ציפי פליישר מישראל - יצירה לסופראן, מקהלת נשים, שני נבלים וכלי-הקשה, על-פי טקסט של אלזה לסקר-שילר, אשר הושק בביצוע זה בעברית.

הטיפול בקולות (בחלקו הקטן גם באילתור חופשי), הניגוד והשילוב בין חחומי הקול והכלי, הארכיטקטורה של היצירה, ומעל לכל האסוציאציה הצלילית של אגל וקינה מזרחית משהו, כל אלה יצרו עוצמה מכתקת.

אילנה צו-נינגנס, אשר עיצבה את התפקיד הסולני בגוון קולי מעורר והבנה רבה, הנכלניות רות קונהיזר ומטה לינק, המחופף מצקצו נישקינה, מקהלת הכנסייה והמנצח הצרני וולפגנג הלפר קצרו, יחד עם המלחינה אשר נכתה במקום, את התשואות הרמות אשר היו ראויים להן.

ההיכנה המיוחדת נתקבלה למן הניצח והכוונה, וזהו הניצח שהתקבל באופן דייגיסלי. בהשוואה איד לאחר צרה הכוונה. אצל "קינה" מבוצעת רבות בפסטיבלים בינלאומיים, אשר אינם חוסכים מאמץ ואסוף כל פלם מחדש את האנסמבל הייחודי הזה.

אלה פסיכיק נולדה בגרמניה, מדונה והתנועה בהאנז-אירס, שם יסדה מקהלות נוצר וניצחה איהן עד אחרונה אוזרה ב-1988. את לימודי המוסיקה החלה באונגטניה, והישואו המשיכה להשתלם באקדמיה למוסיקה ובחוג למוסיקולוגיה שבאוניברסיטת רטא. תלמידות של אקדמי אמי, אפרידל סל-באום. זכתה במיגלות מטעם קרן שרת. בהגיזה לאורף ניצחה א "מקהלת וילנה" בערה הפתיחה של הקמריה ה-9, והקליטה עמה תקליט של שינוי עם ביידיש. ממשיכה לטפח את מקהלת הנשים "קמריה" שליד מכללת "תלפיות" ואת מקהלת הילדים של הקונסרבטוריון הדיורני - שניהם בפתח-תקרה.

צילה גרוסמאיר נולדה בגרמניה. לימדה באקדמיה ע"ש רובין בירושלים, אצל ג'אליט מדוני והשתתפה בהיגלות אמן אצל ג'ני סויראל. היא מו-כית כזמרת Lieder למופת. הופיעה כסולנית עם כל התזמורות באורף הניצוחם של זובין מהטה, גארי ברתני, אזיהו ענבל, ואקאס פוט, מנדי רודן וילזה תלמי.

ב-1975 וצילה אראשורה אח"ל כסולנית עם התזמורת הסימפונית ירושלם לסיבוב קונצרטים באוהה. כחברת "שלישית פוד", "ג'ני רבאורק בישואל" וקבוצת אחרות הופיעה בוחבי איוולפה. זיה 5 שנים מופיעה בקביעות בפסטיבל זלצבורג. הקליטה עבור "אגדת התקליט הבינלאומית", "שיטאדיסק", "תקליטי ירושלים" ו"ג'אן". מבין הקליטות: "המלית" מאת הרצל, "מיסה סולמניס" מאת ברוקנר, "שירים מינושלים" מאת אסקר גוטליב-קציר. לאחרונה הקליטה את רוקואם של ברוקנר עם מקהלת וורטבורג מהמבויג הניצוח יוליאן יוגנס.

אפרת אברי נולדה וגדלה בירושלים. בתו של המלחין מרת אברי. בצעירותה למדה לסנתז אצל דורה כהן. אחרי-כך למדה נבל באוהה אצל מלחיני שופל. מופיעה בהרכבים קאמריים שונים ונסולנית עם תזמורות סימפוניות. דה כה היתה חברה בתזמורת סן-פריסיסקו ובתזמורת הסימפונית חיפה.

דנינה הרצל נולדה בירושלים. סיימה את לימודיה לתואר אמן באקדמיה ו

רובין ביירושלים. מונה זרעוץ באורץ אבוז' - 1986 ה'תשנ"ז. תרגום של מוסיקה
אנאל סולו מאת מלחינים ישראליים בהוצאה, מטאם חבית "תקליט ירושלים".

פבונה קולאסקי נולדה וגדלה בקיבוץ יגור. למדה לזי-הקשה וקומפוזיציה באקדמיה
למוסיקה צ"ש רובין ביירושלים. ראשונה בלימודים פרטיים בלזי-הקשה וג'אז באוה"ב.
ניגנה בהרכבים קאמריים ותזמורות באוה"ב ובישראל. מלמדת להשתתף בתפקידי
הקשה במסגרת ספרות הספרותית הישראלית באור-שגל.

פ י נ ת ה י כ י מ גלימת העיירה (1988)

קולאס' על קולות ילדים בקוים (סרט מגרסי)
מילים: מוחמד ע'אלי

תלמידה כיתה א' בבית-הספר היסודי באיירה ורט (צפון הנגב)

'ABĀ'ATU-LLAYLI	גלימת הלילה	عَبَاءُ اللَّيْلِ
Muhammad Qhanā'im	מחמד מוחמד ע'אלי	محمد عامر
'abā'atu-llayli	גלימת הלילה	عَبَاءُ اللَّيْلِ
tulaffi'u-ṣṣaḥrā'a	דולפת את המדבר	تَلَفَّيْ السَّحْرَاءَ
taḥṭadīnu-lkḥaymata walbi'ra	דולפת אוהל ובג'ר.	تَحْتَضِيْنُ الْخَيْمَةَ وَالْبَيْتَ
'inda ḥudūdi-llayl	אז גבולות הלילה	عِنْدَ حُدُودِ اللَّيْلِ
ya'ti 'uwā'u-ḍḍab'	באה לדקת היום	يَأْتِي مُرَاوُ الصَّبَح
kay yuṭli'i-lfajrā	אב'ר את השחר	كَيْ يَطْلُعَ السَّحْرَا
taḥṭadīnu-lkḥaymata walbi'ra	דולפת אוהל ובג'ר	تَحْتَضِيْنُ الْخَيْمَةَ وَالْبَيْتَ
kay yaṭla'i-lfajrā	אב'א הבוקר.	كَيْ يَطْلُعَ السَّحْرَا

(תרגום מילולי)

מוחמד ע'אלי נולד בשנת 1953 בקפ'צה-אז-ע'רביה שבכנסי העלוש הנדבי בישראל,
בוגר אוניברסיטת ר"א בשפה והספרות ערבית ובשפה עברית. לשוור, מתרגם
אדונק בשתי השפות. למרות שהוצרה בשירתו אודרטיסטית, הרומנים אקוהים מן
המלצאות היאלימיות, גם את יל בה ג'ון מחאה הרי שאינה פלזקטית. את "גלימת
הלילה" כתב במיוחד לבקשת ציפי פלזישר.

הנ'ירה והבדוות נה'ט שוכנת בנגב, כ-40 ק"מ צפונית לאור-שגל, וארשכיה הם
סמי-נאמאליים. מראות הכפ'ים הקרחים והאורלים הרבים שצ'ין פ'צויים בשטח
ה'ו מלויים את המלחינה הדיכר בהקרים המוקדמים אל ביה"ס המקומי, כדי לפגש
את ילדי כיתה א' צמח עברה באלפן אוקספרימנטי בשנה תמימה (1987) ד'ה
שהחל תהליך ההקלטה (1988). נאשית הקלסא קולותיהם של הילדים, אשר דולקא
החפ'ים והמקורות שלהם הוא למשך את המלחינה. תג'יתם הגרונות-מלידה
את הדיכיות ניגנה לה העראה, ואכן השפה משמשת כאן יסוד מוסיקלי סהור.
מן הלילה נולד הבוקר - וכה שאמורות המלים כק גם רשימדי קולות הילדים

היזירה זאכה להשגות רבות בוחבי העולם השיעורי רבו והפסיכיאטרים היוא
נבחרה צ'י הידו הישואלי בשנת 1989 זייג את ישראל ב-ethnism זה בינלאומי
ממלחנים ב- Unesco-Paris.

זרעוֹת אֲמוֹנִיּוֹת, יִרְיָוֹת וְקִרְיָוֹת (סֵרַס מַחֲשֵׁו)

מסמך: ההתקשרות תאריך: 1/11/14

לזרות ביות-הספר של הכנפיה האורמית במזרח ירושלים,
אוסטריה. יום ג'אן - אולס (קריית), קולבין אומסאן - קארניס (פני)

(תרמ"א נ.ל.ז)

Բայց քանի՞ տեղամ շեկ տեսպատի
Ռոդուները սև
Իրարու հոտ
Եկան զարկեցին մեր քարվանսն ազնիվ
Հայոց լեռներում,
Արևոտ լեռներում:

הוֹבֵנְרֵס תֵּימָנְיָאן נולד ב-1869 בכפר דִּסְק בארמניה (נפטר ב-1923 במוסקבה).
נחשב לאחד היוזרים הראשונים החשובים של האומה הארמנית. דִּסְק אף הודות
כתביו על אריותו, ובנוסף לכך הוא הפעיל את פוליטיה בתחילת שנות ה-20
בדקדקות הפוליטיות של האצ'רייג'נים (גם הארמנים - תיאטון, מוסיקה, מחול
ואמנויות פלאסטיות; אף הוצגו שתי אופרות אמיתיות).

הכנסיה הארמנית של מזרח ירושלים הממוקמת בתוככי האגף הדרומי של חומת הדיור הוותיקה, היא בת 800 שנה. חיים מוסיקאליים שונים בה מאז הוקמה. ביום בהיר אחד חדרה צ.פ. את שדרו המסוגרים של הבניין: "התצור אצל יעוד כליה

הקדוש יצירה אדם האומני האציל, בא הרעה התרבותית הגבוהה, אשר לבר טיבה
אולם אצילן לא זכה למדינה משלו."

המוסיקה הנורה זו גרין מלודי; זוהי הנדמה אשר הנחנה אמיליווה המקוויית של
המשורר:

הטיס המגנטי הוכן בדיוק הנאטיביטיות כאשר כל העשתתפות הן ברור הדם האומני.
תחילה הוקלט האזן צי נדירות מקהלת הכנסייה קו מל קו תוך חופש ריטמי
מסלים, אחרי-כך הצטרפה ורטהו יאליאן למ קול האולס החם שלה בקריאות
השיר, ואבסולו הוקלט קו הקרינט הפייז צי קולדון מוקססיון. כל יסוד שרסל
זרעמה מוסיל זה בדיכא הקונסרפטיונקסית העיוחה נפח, ומתק קו מלודי מאלפן-כאל
המשיג את המלים, נבנית הקמה עשירה זו מציינת אפניו העלחנה מדין
"זם נודד השיר בקולות רבים ואילו מתלווה המנגיל..."

ורטהו יאליאן היא בראש אבראשונה נגנית וירטואליות בקאנאן. היא נולדה
בניו-יורק, בירת אמריקה הסובייטית, ושם אף סימה את האקדמיה למוסיקה.
הופיעה שם בקונצרטים חיים בדיון ובסאלציה, ואף ניהנה כפולנית דם תצמיות
הפולקלור של אמריקה. ורטהו יאליאן הייתה עם משפחתה לישראל ב-1980, נעה
מספר וסיסלים בירושלים, ושימשה במשך 8 שנים כמדריכה למוסיקה בורסייה.
בסוף 1988 הייתה לאמריקה.

קולדון מוקססיון נולדה בפריז ב-1964, למדה ב-Conservatoire ובסוויס. בנוסף
להיותה קורניתנית, חזילנית ולפנתרנית, היא אף בעלת תואר ראשון בתואליות
ובהיסטוריה של המוסיקה. בעלת פניסו ביצד, צורכת סגנונות וקונצרטים למוסיקה עכשווית
עם האנסמבל אולט יסדה בפיוץ 1985 Ensemble sonorites multiple.
כאשר פגשה אותה ציפוי פלישה באקראי באחת מנסיעותיה לאירופה, התפוצה
ממיתתה וניה עזרה אחר כי קולדון, שמוצאה אומני, תשתתף בפודוקציה של יצירה
זו. לשם כך נגניתה הוקלטה בפיוץ.

הסאון רוצה עישון (1980)

למקהלת ילדים או למקהלת נשים

מלים: מרים יאן-שטקלים

שיר מקהלת הילדים "נורה שיר" בניצוח נתן מרגלית

השעון רוצה לישון	הוא יבדק אחי-הגרון. ויאמר: הושט לשון – זה לא יפה!
טיק-טיק-טק, אני כועס. טיק-טיק-טק, אני רוגז. טיק-טיק-טק, אני עיף – עוד מעט – ואחעלף!	גלגלי אצים-רצים, יום וליל מתרוצצים, הם עיפים.
ואסור לי לאחר, ואסור לי לקדם, לי חלילה לעמד – זה אסור מאד, מאד.	מי יבין ללב 'שעון! גם שעון רוצה לישון לפעמים...
אם ארצה לנוס מעט, ישלחו אותי מיד אליהרופא.	טיק-טיק-טק, אני עיף. עוד מעט ואחעלף... טיק – טיק – טק...

מחית יזן-שטקלים נולדה ב-1900 (אנסרה בחיפה ב-1984. משוורת ומתרגמת שהתבטאה בעיקר בספרי הילדים שלה שהיו במרכז ספרות הילדים בארץ בסגנון ה-40 ונתנו ביטוי לנראות העליטות באותה תקופה הספרותית. זא: יסוד פידקטי בולט, נומות ברורות, ריבוי של משחקי צלילים, אך גם מיזון רחב של חוליות והתנסויות.

העוסיקה משקפת שפת החניכה ומעלתה וזרים, בה משתקפים אפקטים קואים עם סולמיות מודאליות. במילות המשוורת כבר טמונים קולות של השעון, והמחניכה הדגישה אותם בקצותיה שהילדים השרים 'צדהו' ליום היטב. ואכן, בשניות הראשונות נשמע תקלוק השעון "טיק טיק טק"; אחרי-כך העמנינה מתרוממת וצונחת אסירובין, וכך, מתחזקת תחושת העמנינה של השעון. כאשר השעון רלגז - ה-5' הסופי מוגזז ומודגש, כאשר הוא זילף - ה-5' הסופי מתארך. גם הגליסנדו העלף והקלאסר העורפל משקפים שניהם את ציפיותו של השעון, כי בסוף הציורה קולותיו הולכים ונחלשים, הולכים ואואסים, עד זקט מוחלט. פסולתו נאצה ונפסקה.

מקהלת "נה שיר" הפואלת במסגרת מחזקת העור של חזיית פתח-תקוה נוסדה בשנת 1960 על-ידי נתן מרגלית שהיה במשך שנים רבות הרוח החיה ומנחה של המקהלה. היא מורכבת מ-60 צמחים וצמרות, בין הגילים 11-20. היסודות הנרמה שלה משתרע אמן מוסיקת הרינסנס וד מוסיקת העאה ה-20 וכן שירי צמחים. המקהלה מופיעה בהסתייגות בינלאומית בחו"ל והקונצרטים סימפוניים.

נתן מרגלית נולד ב-1929 ונפטר ב-1988. היה בוגר המדרשה למוסיקה בת"א ובזא תואר ראשון במוסיקולוגיה מטעם אוניברסיטת בר-אילן. השתלם בניצוח אנצג גארי ברתני ופוא רבות בישואל זטיפוח מקהלות הילדים. במסגרת צבדודת! כמפקח איצורי אל החינק העוסיקי אלר ופא זשליחות אפרוח אמניקה ליסד עם זקקהלות - נמר ומבלגרים במספר קהילות יהודיות.

מקהלת "נה שיר" הובתה לבצע את "השעון רוצה לישון" בניצוחו של נתן מרגלית. הן בישראל והן העסלותיה זחול. הציורה "צצה" בהילאד זה אה. ישואל העספי קוסי מנצחים שאונג'א ע"י משרד התיירות.

נצרה-פרר-נצרה (1977)

מחזור שירים לסופרן, חליליות, רנסנס וצמבא
מלים מאת לשוררים מאבנון ומסוריה בתרגום ששון סאמק

סחן מודע ויונה: גולה אברהמסון - סופרן, נאמי רוגל - חליליות, רנסנס,
מסירה מצר - צמבא.

לחזור השירים הוא מילדותה המוקדמת ביותר של המלחינה, ומסקף את
בסיס התהוותה של הלחנה - הסגנון המוזיקלי שביצירתה. 'אקספוזיציות' ווקאליות
ו'אימפוזיציות' מופאליים מקבלים את ביטויים בפראצות המספסות מלה
באופן חד, באינטואיציה כללית טיפוסית, מצוינטי, אקורדים הולכים כרומטיקה
שהיא תחילת אפיקרואטיים בסוזנות הערביים, ובעצמות ווסקוליות (פתוחות
הצומחות בעקבות הטקסט.

המלים זקוקים. מתוך השירה המודרנית באבנון ומסוריה.

יצירה זו מתאפיינת בעושר גורמאלי: ניתן להבדיל אותה בעלגש שפות
(ערבית, דרזית, אנגלית) ובעיסאות אלויל שונות, אשר תמוה יש להבחין
בהן אתה משני כוונות: 'מצחית' או 'מקדבי'. המסרה מיוחדת זו העומדת
שרה בעברית ומאלו אותה דוקא כלי רנסנס אשר טכניקת הנגינה בהם
תואמות להפליא את המוסיקה המערבית. בצמבא נדשה נסיון לחקור את
צלילי של הנגינה הערבי באמצעות הוספת צלילים והכפלת אקטבות; הנגינה
בחליליות הרנסנס (אם הפירוק) ולצד רבצי טונים בגליסנדו אל-ידי כך צליל
החלילית מתקרב לדימוי הצלילי של הנאי (חליל רועה מצחי).

המלחינה יצירה חוט דרמטי העוקש בין אנהצת השירים שבחירה: קראשון
שורת אלירת בדידות, בשני בדידות זו הישית אפקל, ובשיר השלישי המצוקה
בשיאה. השיר הרביעי מפתח בסיקט שהוא מקיין אסיום.

שיר מס' 1:

אחונה

באחונה נוגח-הכוכבים
לאל בניחי מצנה
מואנה.
לילות בליחי בחולה
עם כהנס שלעונות הירוקות.
במסוקיו שלמדקר
שטוף צננת בחולה
הזה הוא בא צדי
רגליו ידעו אוחי
ידעו שטפת האכנים הנני.
וזהי הבקר...

פואד דפקה - נולד בשנת 1933 בכפר פקין שבסוריה, ואבד האוניברסיטה האמריקאית בהיירות. בשנות ה-50 שירת כקצין בלגא הסווי, ואחר שחרורו יצא אלמוד הגרמניה. תרגם אזהרות מבורר משיחו של העשור הגרמני ביינר מורה. דילקה, והשפעתו של משורר זה ניכרת בעידת-מה ביצירתו.

העוסיקה של שיר זה משקף מדין אלוות 'אימפוסיות' מצרתי, כאשר שברי הפסוקים העוסיקיים מוחפים תמיד אגדה ובוהים מבלי הצורה. האדם מתבודד כאן בתוך מחולת דבר שבעה אצטמו במדבר, (וההתרוממות מזהה בגבוי הצליל) להינעמיקה משולה להתרוממות הרוח של השירה גם אלהים. השימוש בסלמות הלחיים (מקאמאת) קיים אך אינו דקאי המותבון.

שיר מס' 2 :

צפצפיים

אמרד לאמא הכחוסה
שסד עם טס של אש
זנה לי מלח
צל שחי עיני, וטס.
זקני כדור
אל בין רגלי בשבט
ובין סדי-צנק.
בצטוני לגבהים
לעבר המדבר,
נטלו מאצבי
עבצת-שי
וזנב שגי-צפצפי.

שוקי אבי-שקנא - נולד בשנת 1935 במצרת אל-שוק שבארבען, ובזז בין העשורים הצעירים שהתפתחו במסגרת הרבזון אשירה "שוקר" בשנות ה-60. שיעש מורה בהיות-ספר ואחר-כך זיתנאי בהיירות. שירתו נוצת בתכניה ובזשורה אתחבירו מפתיל תמיד, בהיותו ממעג בתוכו יסודות מלשון הדמ יחד עם מהנים מלשונות איוורה. כותב שירים שקולים ושירים הפיוזה כאחד.

העוסיקה של שיר זה מבוססת על התעשייה על פודוכס : סקל הנדבום המליקל בטקסט משקל חוסר מנחה, ואווה זו מלישקת לו תנודה בלתי פוסקת של ריפת הקניסות העוסיקיות הפלאאיות זו אחר זו - אך היצירות של שיעוש המקאם אחיד והמשקל קבוע וזאת תחושה של חוזרת גורל. האנטיסרואים הכליים, הנסל אתפקידם הצורני, מפארים את מקאם באפת הרבהי ומפגינים את אלהשויות והכנייה המלודית (הבלתי-נראית מתוך צלילי).

שיר מס' 3 :

ארון המתים שמכסהו רחוק

עומד אני על סף הטרופ
 כפעוט העומד על אדן החלון.
 לא ירח בשמים
 לא אהוקתי במקה
 ילדותי רחוקה
 זקנותי רחוקה
 ארצי רחוקה.
 מתרוצץ אני בכה וכה
 כנקה סומא
 שאבד אפיקו גיוס סצר.

מקנא אני במקמר
 על שיש קרשי צץ לחבקו.
 לגונן עלי
 מקנא ולו בגויות זכות-הפס
 אשר במדבר
 על שיש עורבים המשעשעים אותם
 הצורחים למצנם.

אורומד אל-מאלג'ט - נאד
 בשנת 1932 בכפר סלמיה
 (זיג חנה) בסוריה. הוא
 מרגווי בדמשק ובגדוד אסיריגן.
 לפרס מספר ספרי שירה. שירתו
 אקטרימנטלית במידה רבה, והיא
 משוחזרת מאתן אחיזה קבועה.

האוסיקה משתמשת בראש ובראשונה בקול, שהוא כאן סולן היקמה וההומופוניית,
 כדי להטיל את העוצקה הנפשית בשיאה: אדם איבד את אפיק חייו (הוא עצמו
 אל סל הטיול). השינוי הרמטי בתוק השיר הוא מן השקט שבטיול ודד
 להתעוררות ההסטריות, וכך גם קווית התעוררות בה המוכיבים
 העוסיקליים - מלודיה, ריתמוס, גימניקה. בולט השימוש במקראם חגיגאי.

שיר מס' 4 :

נצרה - פרפר - נצרה

חלקה נצרה שהיא פרפר
 ובקומה
 ולא נדעה אם היא
 נצרה שחלקה שהיא פרפר
 או
 פרפר החולם שהוא נצרה.
 צברו מאוח בשנים,
 ילדים,
 ובלילה נשב רוח קל
 נצרה ונצר רצים כפרפר
 החולם שהוא נצרה ונצר
 החולמים שהם פרפר...
 ובחוצ נהקנע,
 ילדים,
 פרפר.

אונסי אל-חאג' - נאד בשנת 1939 למשפחת משכילים וסופים. משורר פורה
 ופיתוחאי פלילי בהגירות. התבולט מיד דפי ההגות "שג'ר" בשירתו העפתה, והמשוחזרת,
 הצורה ארוה השירה הערבית והנשואת אלפי סוהאליסטי מובהק.
 כל שיריו כתובים באז חרוץ אלפיקל, והוא מובה אחריו מכללי ההתחביר
 הערבי הנורמאטיבי.

המוסיקה כאן היא האנטי-קלימקס של המחזור, ושלטת בה אורה שלטת, על חלום. המחיצה רצתה ליצור סמליות לפרפר וזיכרים בדרך של נייר רשי וקל, ולא עצמות גדולות - כלין מלול קליל. הצמרת שורה לא אולי, ובמקביל לטקסט - החוצר אל אותם פועלים פזמים רבות - חלום, פרפר, נורה - מופעים מילוליים שהם מזין ליטמוסטיים לביעויים התוצרים (לדימא הפסטימה הקטנה באייה אמלה "חלום"). קפיצות העיוותים הרבות (סממן מצרבי) נמהלות בסלסולים העזותיים של מוטיב הפרפר.

שינוי סוג, חוקר ומתרגם של השירה הערבית המודרנית, מכין דרך קבע כפופסור בתחום זה באוניברסיטת ת"א, ואף שימש כפופסור אורח באוניברסיטאות פרינסטון, קיימברידג' ואוקספורד במשך שנות ה-80. הוא יליד בגדד (1933), קיים הצלחות קשרים עם גדולי משוררי ציון ופיוסם מפני 60 באותו דיוק. אף ארצה בשנת 1951 למצא פיוסם תרגומים וביקורות בליתורות הישראליות בערבית ובדברית. בשנת 1953 יסד עם פרופ' דוד צמח את "מועדון ידידי הספרות הערבית בישראל". את עבודת הדוקטורט שלו הקדיש לולמאנים של הספר העברי (כיום מחפץ). תרגומיו מתלים לעתים קרובות עד כדי שירה בעברני עצמה.

טרו מורס ויווני נוסד בחיפה בשנת 1987. ההרכב המיוחד של קול עם חליליות וצ'מבלו מתמחה הן במוסיקת רנסנס (בארק) והן במוסיקה דגשולית. טרו מופיע בישראל בפני מבוגרים וילדים, תלשי דרים וקובוצים, וכן בכנסיות. מאז 1989 הוא עוזק מדי שנה מסדות קונצרטים לאיוופה (גרמניה, אוסטריה, הולנד, שווייץ, סלובניה ואסטרבה).

גילה אברהמסון נולדה והתחנכה בדרום אפריקה. את התאר הראשון במוסיקה סימרה באוניברסיטת קייפטאון. השתתפה כפרנית מובילה ב"זמרי העמית", כסולנית בפרויקט "מלחנים בעקבות שורשיהם", וכן היתה חברה ב"זמרי קאמרון". הקליטה ארבו במסגרת מספר אנסמבלים קאמריים. גילה אברהמסון מתמחה בתרגומים אקו-סילאביים של טקסטים השייכים למוסיקה וקאלית ישואלית, ואף תרגמה שירה ופרוזה לעברית לעת הצלחת הולקרת "אוראל".

נאמי רוגל, ילידת ישראל ובגרת האקדמיה ל"ש רובין בת"א. מוכת בישראל כמורה מאד בולטת בתחום החלילית ובאטורית במוסיקת הבארק. הופיעה כסולנית עם הפילהרמונית בניצוח זובין מהטה ואם תזמורות ישואלות נוספות. מייסדי קבוצות "צרון" ו"מנחם". מלמדת במכללת אונסקו בערשה למוסיקה, בקונסרבטוריון העירוני בחיפה ל"ש רובין ובהי"ס "קולות" לאמנויות.

מריסה מצקר נולדה בקאנאס איירס, לשם סימרה את זמורה בפסנתר ואף קלאוילא אנאל. בישראל סימרה את הערשה למוסיקה בת"א. נדרשת כיום מאד כפסנתרנית מלווה ונצמבלנית באנסמבלים קאמריים. בשנים האחרונות מתמסרת לאספקטים השונים של הצ'מבלו בחוקרת ונימחת סדנאות בצד הנגינה. מלמדת בקונסרבטוריון העירוני בחיפה ל"ש רובין ובהי"ס "קולות" לאמנויות.

עֵינֵה מַדְרִיגִים עֲנֵל הָאָרֶץ

(1981-83)

מִתְקַהֵּל מְזוּרָה

מִלִּים מֵאֵת מְשׁוּרִים וְדְבִירִים שְׁוֹנִים

מִתְּחִילַת הַמִּתְקַהֵּל הַלְאָמִית "יִרְנָת" בְּנִיזוֹחַ
סְטָנְלִי סְפֹבֶר.

שֵׁשֶׁת הַמְדִּירִים הוֹלְחָנָא לְכֶכֶר אֹרִי מִיָּעוֹן, יָדִיד נְדָוִים שְׁנֵהִיג הַמִּתְקַהֵּל וּמִ
הַכִּיפּוּיִם בִּשְׁנַת 1973. כֹּל אֶחָד מֵהֶם מוֹקֵשׁ לְפִינָה אֶחָת בְּאֶרֶץ. הַרְאָשׁוֹן לְהִי
אֶדוֹם וְהוּא בֵּא, אֶלֶף אֶנְדְּרִי, הַשְּׁנִי לְתָא וִישׁ בֹּא מִשְׁהוּ סוֹרִיִּלִּסְטִי וּמִפְחִיד
כְּאֶחָת (פְּתִיד הַדִּיבִילִיזְצִיָּה); הַמְדִּירִיג הַשְּׁלִישִׁי הוּא מִלֵּא תְנוּזָה סְבִיב מִרְאֵת
יִוִּשְׁלִים. הַפְסִיגָה הַדְּרִמִּיתִי הִיא בְּרִבְעִי אֶפֶי רֹחוֹ שֶׁל הַמְשׁוּרִי הַגְּדוֹל
אֹרִי-צִבִי אִירֵנְבֹה, וְהַחֲמִישִׁי לְצֹמֶת שְׁלֵשֶׁת אֵלִיִּת הַשְּׁלֹשָׁה שֶׁבְּהֶבֶל. הַמְדִּירִיג
הַשְּׁשִׁי לְסִימָה חֲגִיגָת רֶבֶה, מִי אִינָא מְכִיר אֶת הַהֶדֶר שֶׁבְּמִרְאֵת הַכְּנֶרֶת
וְאֶת הַשִּׁיר שֶׁבְּדִקְדוּתוֹ הוֹלְחָן מְדִירִיג צֶה כְּשֶׁאֶקוֹן גְּדוֹל.
הַשִּׁפָּה הַמְּסִיקִיזִית הִינָה טֹנֵאֲלִית-מְדִירִיג אֶק בְּאֶת תְּחִבֵּיר מִיֹּחָד כְּאֶנְשֵׁ
שׁוֹלֵט יִסְדֵּר חֲדָשִׁי בְּהִירְכִיבִת הַמִּירוּחִים: אֵל מוֹל הַקִּנְסוֹנְרִים הַעוֹשְׁלָמִים
וּמִקְשִׁיָּהִם - הַסְקֹנְדִּית - נִיזְבִּים הַאֶקוֹרִדִּים הַעוֹשְׁלָמִים הַמְּכִירִים אֶת הַיֹּחָדוֹת
הַצִּלְלִית שֶׁל הַקִּנְסוֹנְרִים הַעוֹשְׁלָמִים.

הַמִּתְקַהֵּל הַלְאָמִית "יִרְנָת" נִסְדָּה ב־1955 אֶפֶי גְּאֹרִי בְּתִינָי. הַיִּפְרִטָאֹר שֶׁלָּה
מִכִּיל מוֹסִיקָה קְלָאָסִית אֶל תְּקֹפּוֹתֶיהָ, דְּתִית וְלִמִּית, וְכֵן יִצְוֹת יִשְׁוֹלָלִית
רֶבֶה אֲשֶׁר בִּיזְצָה בְּהִיזְנֵי בְּכֹרָה. רֶבֶה הַמִּתְקַהֵּל דּוֹסְקִים לְפִינָתָם בְּזִפִּי
הַעֲשֶׂק הַשְּׁוֹנִים בִּישְׂרָאֵל וְעַם זֶאֶת מְקִדִּישִׁים זֵמֶן רֶב לְחִצְוֹת וּלְקֹנְדִּרִים בְּאֶרֶץ
וּבְחוֹלָל. הֵם הוֹפִיעוּ עַם הַתְּזִמּוֹת הַחֲשׁוֹבֹת בְּאֶרֶץ וְתַחַת שׁוֹבֵהִם שֶׁל גְּדוֹלִי
מְנִדְּמִים כְּזֹבִין מִהֵטָה, בְּנִיִּל בְּמִנְרָבִים, לְאֹנְרָה בְּרִעֲשִׁין וְקֹאֲרֹא מִרִּיה גְּאֹרִי.
הוֹפִיעוּת רֵאֲוִית לְצִיֹן בְּחוֹלָל כּוֹלָלִית אֶת הַקִּנְדִּרִי ב־1983 בְּאֹנְדוֹן
(Barbican Center), ב־1984 בְּגִרְמָנִיָּה בְּפִסְטִיבֵל Otshelver. בֵּן הַשְּׁתֵּתָפָה
הַמִּתְקַהֵּל צֶדֶק כֹּה בְּשִׁתִּים מוֹהֲפֹקֹת הַאֶסְרָה הַיִּשְׂרָאֵלִית הַחֲדָשָׁה: "נִיִּשְׁוֹאִי לְיִגְאֹרִי"
מֵאֵת מִנְרָט (1986) וְ"לֵא הַטְּרִיִּאֶטָה" מֵאֵת וְרִי (1987).

סְטָנְלִי סְפֹבֶר הוּא יָלִיד נְיו-יֹוֹק. הוּא בֹלֵג אֲנִיבֹרִסְטִית קוֹלֹמְבִּיהַ בְּמוֹסְקוֹוֹלֹגִיָּה
וּבֵא תֹאֵר שְׁנֵי בְּנִיזוֹחַ מִטָּלִם בִּיהֵטֵּ גְּאֹלִיאֹרֶד. ב־1972 הִגִּיד לְיִשְׂרָאֵל, וּמֵאֵת
לְחִיצָת הַדִּיקָה שֶׁלָּה עַם הַתְּזִמּוֹת הַפִּילֹהֲרִמֹּנִית ב־1973 לֵאל חֶדֶל מִלְּשִׁפֶּסֶל
בְּאֹפֶן בּוֹלֵט אֶל חִי הַמוֹסִיקָה בְּאֶרֶץ. הוּא נִיזַח אֶל כֹּל הַתְּזִמּוֹת
בִּישְׂרָאֵל וְאֶרֶץ קֶנֶה אֵל שִׁם בִּינְלִמִּית כְּמִנְרָה סִימְפֹּנִי וּמִתְקַהֵּל. בֵּין הַשָּׂאֵר
נִיזַח אֶל הַ-London Symphony Orchestra, הַסִּימְפֹּנִית שֶׁל שִׁינְגָּה
וְהַפִּילֹהֲרִמֹּנִית שֶׁל לֹנְדוֹן. הִיָּה רֵאֲשׁוֹן מְנִדְּמִי יִשְׂרָאֵלִי הוֹפִיד בְּרוֹסִיָּה הַסּוֹבִיֵּטִית
כְּשֶׁנִּיזַח ב־1989 אֶל הַפִּילֹהֲרִמֹּנִית שֶׁל בְּאֶקָא. בֵּין הַשָּׁנִים 1976-1991 שִׁימֵשׁ
כְּמִנְרָחָה שֶׁל הַמִּתְקַהֵּל הַלְאָמִית "יִרְנָת", וּמֵאֵת 1985 מִשְׁמֵשׁ כְּמִנְרָחָה הַקְּבֹלָה
וּמִתְקַהֵּל הַמוֹסִיקָאִי שֶׁל הַתְּזִמּוֹת הַסִּימְפֹּנִית חִיפָה.

מס' 1: יד לא הייתה קרה - דברי אלא

מלים: ארטן בן-נחום

מצל קרי אדום
כסיר קלל צחיק יומין
זרם עולה
נוצץ קרוט בקטב צרב

ואני חוקר סלעים וחקיק
שנא למדד את זו הגבול
הדום נמה ופאח מיטור
כליל נבצר מוצח

זרם עולה
ואני יורד אליה

אמה נכוס
נמה סואן
נמה סולל
אמה שלהבת של צמא
נצון ראטון
גיחון פראי
איטון נוצץ
צמא דצו

ואם כי צמאק
יד לא הייתה קרה
יד לא הייתה קרה
שלהבת אנושה קרה
נגמל נחמים.

אונגן בן-נחום, נולד בירושבות, 1930, ומתגורר בתל-אביב. בסיירת בולט הדיסון
האבסטרקטי בטלים של א נמצה בהם יד אדם, וכן מקבל יד הקדומים
קונטרסיות אבסורדיות והתאמות את השירה המודרנית.

א אפיוג'ל מס' 1:

האליות לילה אקצטיות, באור ירח אדם, מטייל העשור בטקס שיד אדם טרם
נמצה בו. א רתץ העירוויחם הכבים מתפלל במד מסוים של אקורדיות משולשים,
כאלו השתכר המטייל מפני הוד הקדומים והוא משתולל לא יסן.

מס' 2: אל תזלזלו בהכי המאזני - לתל-אביב

מלים: בת-שבע שרף

אל תזלזלו בבכי המודרני
הוא זב כמו ניאון,
בהיר לקאורה, מגלה, מרחיב
אבל מעיב לפלוטיון כל רגש נחמים.

אל תזלזלו בבכי המודרני,
אח אונקיו קשע
ואח עיניו קטח -
קבא עליו הונה אשר יסחף
אותו לאבדון,

במזר
לבכי הזה
אח אור פנר.

בת-שבץ שיהן נולדה בתל-אביב, 1937. משנות פדולזה מאז שנות ה-60. כתובתה מתאפיינת בהאטיקה המודרנית על פורה; חריצה חופשית, אמויות יסודיות, הכללת חומרים אורבאניים חדשים תוך שימוש בכל רבדי השפה וברעיונות אנוניים.

אודות מדויגל מס' 2:

קריאתה על בת-שבץ שיהן "לא תזלזל בבי המודרני, הוא צב כמו תאון" נתפסה אצלי כזוהר סובלניסטי שהזכיר לי את חוורן אורות הנאון של תל-אביב. הלא פושטים (א-ידי סדרת הטיסונים) באפולו הקר הדולרה. זהו אולי הניכור, אצומת החמימות שבאו הנר וההבהבה.

3.ב.

מס' 3: כְּנֹא קְאֹר קֶרֶךְ - רְפִינֵת יְהוּדִים

מלים: ירח בן-מאור

כמו קאור קר

ירח בן מאור נולד בת"א 1941 ומתגורר כיום במית ג'אלה (השונת בהר ג'אלה שליד ירושלים). שירת סובייקטיבית-אינטימיבית, כאשר למרות אהב ואנוש של ארץ ישראל מעורבים בה במסגרת אמירה טיפ בה יותם ואורם נארה.

אודות מדויגל מס' 3:

באר יום מלא, מביט העשור המאושר בכל המראות שסביבה - יצרים, יוצרים, קוצים... בפופ-מאמ-מאפילה אחד מדוי, שזור בליטמוסיות שהם כלין סימני דרך, ציניו מטיילות בין חילונות הטבע והאנוש ואשן כחול סתחרר מלי.

בשיר נחשקה להיטות,

ואי מקשר גלי חוח,

תאנה חסכו גם כן -

במזרות משמש, במשקע משהו

ממשמש. אי משם

יש שיר קצר, כמו קאור קר

של קבוצה, בנחמה צמח לשד,

בכף איש. נמוקה

רגישות, כשחוט קרימון,

וקום אקום לרקום החוט

צרכקה בצבעונים, ושמות בשמות,

נצמחים בצמחים,

לצמות שמות

בהמון הצומחים מן השד

בשיר, נחוש להממש

משמש.

למצו שמש זלד צרבי

פורק, ממזרח, איריס-שחום

אשר אדמה.

למצו שמש זלד יהודי

פונח צפרו-נקד

אשר אדמה.

מצבר לגלימות רקומות,

גדרות סירים, בטה

עולות צלמות שגיטה -

כמוק עזן לא נשקטה.

צמחי מרים מורקה-ירושלמית

ניחום-המור-לא-זמר

דבר מצבר לא נוקר.

מַלְאָח מִיָּמִינָהּ הֵן מַלְאָח בְּמִיָּהּ אֶתְנָשׁ - לִים הַתִּכּוֹן וִים הַמַּלְאָח

מלכים : אורי-צבי גרינברג

אורי-צבי גרינברג נולד ב-1894,
נפטר ב-1981. מחלוצי המשוררים
של המודיעין העברי. אקספרסיוניסט
שקרא ליצירות סואטיקה ייחודית
זשירה הדבורית האולף-ישראלית
במגמה להתבדל מן העסירות
האירופיות שאינן רואות את
ההיסטוריה של בני ים ואת תבנית
נור אורצם.

אודות מדינת מל 4 :

באו וצאנו של המשורר נמהלים
זה בזה, ואולי נמהלים יחדיו במימי
הים התיכון וים המלח. המלח -
הוא הנולד הברור את פצעי
יסוריו והתלחיים, האוינסופיים של
המשורר. הוא, שנולד על אדמת
גדר, פגוע כל חייו להתאחד עם
טיבנה העיסוי ("מתנתה") של
זולף-ישראל.

לי נדמה כי
ידי חסדה
בחנו נדבגי פיוטי:
לאלי, שהכו
מולדתי בזאת הפלצית, החולית.
במחנה בחול ובסלע
בגיא ובקר -
מחנה מולדת הרומ שלי: ביטוי.
אינני אמן הצמצום
ואלופ משת קדום,
לכו לא אוכל לכו
בחור קליפת אגוז קטנה
מאני הדם הנגש.
והנני לומד את תורת הקימוס מים:
במחנה ממורים, ים-תיכון,
למורי בשירה
ממלח מיקה
הו מלח דמי ודמצי - -
סלח כי נולדתי בקעות
לא על חפיה
ושפת עבר לא הקה שפת-אמי,
אלא שפת דמי,
ואנכי נחנקתי מאד עם בימבוס הלוץ - -
מצטים הם צדו תופסי המחנה
הפלצית החולית בקר ובצמק.
כדי שחשקה
בעיניהם, בדמדם ובדמם -
ואני מפרץ לישון
בזה ריחמוס-הים-שבכתב.

מס 5: עניינים ארגוניים - ענייני התחלת

מילים: זאטר ראב

זאטר ראב נולדה ב-1899, נפטרה ב-1981.
מן המשורות הבולטות של המודרניזם הדכדכו.
מתאפיינת בפואטיקה אימאג'יסטית ואינימאליסטית
טהטאורה אותה בדורה בשווייץ, כאשר במרכז הוא
פגמים סימבוליסטיים ואקספרסיוניסטיים. גם כניסת דור
המדינה (זכר, עמית) והפואטיקה שלו למרכז הופכה
חשיבותה כמייצגת מובהקת של פואטיקה זו.

אז מציג מס 5:

השורה מצויה בטבע (כמדע ושכחנא אורה) וצפוי כצורה,
נפיש* צבי יצר זכות בדממה... בדממה שקטה וחולמנית
מצויות המוסיקה יחדיו-שקט (פשי, מנחה).

שגי ציטטים -
וחאנה אמת,
קלויים על גליקה
קדי סמךחת ראש;
קתחים - אלי קם
ושערים - אלי קמים,
בין עבים ופגמים
נפצרים;
קשרוש גפיים,
קמל ירוקים,
כקרות קאגשים
בקעש.
שגי ציטטים -
וחאנה אמת
קלויים
על גליקה...

מס 6: עניינים ארגוניים - ענייני התחלת

מילים: ידקה פויכמן

ידקה פויכמן נולדה ב-1921, נפטרה ב-1958.
מחשובי הליריקנים של השירה הדכדכית והחדשה,
אשר מבחי אחרות בפואטיקה של ביאליק, הנעים
לשירה הדכדכית פגמים אימפוסיוניסטיים ויצר תבניות
לשירי טבע ונוף.

אז מציג מס 6:

קאמפוזיציה זו אסיום היצירה הינה שוות ונוצרות אז השיר
הדכדכו המאמר "אז שפת ים כינת" (מילים: "אגדה" מאת
ידקה פויכמן, נדממה: חנוך קרצ'בסקי). הפניית, סמל ארפיה
המקסימים של אורף-ישראל, מהיאה את כל רואיה
להתרוממות הרוח.
קאנן בן סב קולות אז נדממה של קרצ'בסקי מבוא אסיום
העדיגה ב-fff מרנבוצי, תוק אליה חגיגות במיוחד.

על שפת ים כנרת
אקמוו רב תפארת,
גו אל קם נטוע
בו עז לא ננוע.
מי גר קסד - רק נצר
קעוף בדמי נצר,
לומד קם חזקה הוא
מפי אלזיהו
הס, גל לא קולם,
קל עוף הפורח
עומד וטועם
חורב אל בולע.

הפזות בולגריהיות אודות המשוררים נכתבו בידי פויל' צוה בן-פזות מאלנוברסיטת
תל-אביב. הטרנסקריפציות מן הדכדכית והאורמנית נדרכו בידי ציפ. פלייש.
תודה למשוררים וליורשים, למתרגמים והוצאות Kösel, אז שנתנו רשות להדפיס,
להלחין ולהקליט את מילות השירים.